

Sygn. akt V CSK 578/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa J. W.-S.

przeciwko Giełdzie [...] "V." S.A. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 24 lipca 2013 r., którym powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydane przez Sąd Rejonowy w W. w dniu 17 grudnia 1998 r., zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, nadaną przez Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 28 grudnia 2009 r. na rzecz pozwanego, zostało uwzględnione jedynie co do odsetek ustawowych za okres od 6 stycznia 1999 r. do dnia 31 października 2009 r., a w pozostałym zakresie oddalone.

Powódka w skardze kasacyjnej powołała podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazała przyczynę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Potrzebę wykładni art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. połączyła z koniecznością wyjaśnienia poważnych wątpliwości, które doprowadziły do rozbieżności w orzecznictwie sądów, a dotyczą problematyki wywołania przerwy biegu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu będącemu orzeczeniem sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została jako nadzwyczajny środek prawny, służący od prawomocnych orzeczeń, którego celem jest ochrona interesu publicznego, polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Założenie to może być zrealizowane jedynie poprzez powołanie i uzasadnienie istnienia co najmniej jednej z przesłanek wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Nie jest rolą Sądu Najwyższego, nie będącego trzecią instancją sądową, korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej sprawie, nawet gdyby w rzeczywistości miały one miejsce. Do realizacji celu wyznaczonego temu nadzwyczajnemu środkowi zaskarżenia dochodzi przez spełnienie chociaż jednej z przesłanek objętych art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się na przesłankę potrzeby dokonania wykładni przepisów prawnych, przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., obligowało skarżącą do

wskazania przepisu, który wymagałyby takiej wykładni, ponieważ dotychczas do tego nie doszło albo niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, niepubl.), jak też wyjaśnienia na czym polegają wątpliwości związane z rozumieniem tego przepisu oraz przedstawienia, że wątpliwości te mają poważny i rzeczywisty charakter, nie zaś zwykłe wątpliwości, które wyłaniają się w każdym procesie stosowania prawa. Jeśli na tle stosowania tych przepisów powstały już rozbieżności w orzecznictwie na skarżącym spoczywa obowiązek ich przedstawienia. Nie ma podstaw do uznania, że podniesione przez skarżącą kwestie budzą poważne wątpliwości. Skarżąca przedstawiła orzeczenia Sądu Najwyższego wydane przed podjęciem uchwały w dniu 16 stycznia 2004 r., III CZP 101/03 (OSNC 2005, nr 4, poz. 58), która dokonała zmiany w dotychczasowym podejściu do problematyki charakteru i roli wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu. Wyrażone w niej stanowisko wraz z wnikliwą argumentacją, podzielane jest w orzecznictwie (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r., II CK 276/04; z dnia 23 listopada 2011 r., IV CSK 156/11; z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 203/11, niepublikowane). Nie może wpłynąć na zmianę przyjętej linii odosobniony pogląd, przedstawiony w wyroku z dnia 4 października 2006 r., II CSK 202/06 (niepubl.). Nie ma zatem podstaw do podzielenia zapatrywania skarżącej o rozbieżności w orzecznictwie sądów. Nie zostały przedstawione w skardze kasacyjnej motywy, które przekonałyby do potrzeby zmiany dotychczas przyjmowanej wykładni art. 123 § 1 pkt 1 k.p.c. Sformułowane przez skarżącą wątpliwości zmierzają w istocie do poddania kontroli niesatysfakcjonującego jej orzeczenia.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której podstawy Sąd Najwyższy bierze pod rozważę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1 art. 398²¹ k.p.c.

I.n